

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605, 4342 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 455 af 1. september 1977. Loven er senere ændret ved § 6 i lov nr. 566 af 16. november 1977, lov nr. 614 af 14. december 1977 (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 2176, sp. 3152, sp. 3581) og lov nr. 000 af 00. april 1978. (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 6273, FF. sp. 7941, sp. 8066).

Lovforslaget tager sigte på etablering af en efterlønsordning for ældre arbejdsløshedskassemedlemmer udformet som en udbygning af den eksisterende arbejdsløshedsforsikringsordning.

Som bekendt nedsatte regeringen i begyndelsen af november måned sidste år et udvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, der bl. a. skulle udarbejde forslag til en efterlønsordning.

Udvalget har den 22. marts 1978 afgivet betænkning med lovforslag til en efterlønsordning, som et flertal af udvalget står bag. Repræsentanterne for Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenlutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger har ikke kunnet gå ind for forslaget og har derfor afgivet en mindretalsudtalelse.

Udvalgets flertal foreslår indførelse af en efterlønsordning fra 1. januar 1979, der er det tidspunkt, hvor et betydeligt antal arbejdsløshedskassemedlemmer vil falde for arbejdsløshedslovens 26-ugersregel, jfr. lovens § 55 sammenholdt med § 55 a. I tilslutning til efterlønsforslaget skal der ske en tilbagevenden til reglen om arbejde i 26 uger indenfor de sidste 3 år for så vidt angår personer, der er fyldt 60 år. Efterlønsordningen skal primært ses som en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, der sigter mod en omfordeling af arbejdet, idet ældre lønmodtageres tilbagetrækning fra arbejdsstyrken giver mulighed for beskæftigelse af yngre arbejdsløse. Samtidig vil efterlønsordningen få stor betydning for nedslidte arbejdstagere, der gennem

en årrække har været beskæftiget ved særligt fysisk eller psykisk krævende arbejde. Denne gruppe får nu mulighed for at forlade arbejdsstyrken nogle år før pensionsalderen uden at skulle opleve en meget stor indtægtsnedgang som i dag.

Efterlønsordningen skal som anført ske som en udbygning af den eksisterende arbejdsløshedsforsikring, og administrationen af ordningen henlægges til arbejdsløshedskasserne.

Regeringen har kunnet tiltræde det af udvalgsflertallet udarbejdede lovforslag, og nærværende lovforslag er med redaktionelle ændringer identisk med det af flertallet udarbejdede, dog med tilføjelse af de i forslagens nr. 6 og nr. 10 indeholdte bestemmelser om ændring af medlemsbidrag og bidrag fra arbejdsgivere.

Med hensyn til lovforslagets almindelige principper fremhæves følgende:

1. Betingelser for ret til efterløn.

a. Alder.

Det foreslås, at ordningen omfatter medlemmer i alderen 60-66 år, idet 67 år er den almindelige aldergrænse for udtræden af arbejdsmarkedet.

b. Medlemskab af anerkendt arbejdsløshedskasse.

Som nævnt foran foreslås ordningens administration varetaget af arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås endvidere, at det er en betingelse for at få efterløn, at den pågældende er medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, idet der må være en offentlig kontrol med ordningens administration og efterlønsmodtagernes rettigheder m. v., og sådan kontrol kan ikke udøves overfor ikke-anerkendte kasser. Medlemmer af ikke-anerkendte kasser omfattes derfor ikke af ordningen.

Efterlønsmodtagerne skal være medlemmer af kassen, og i konsekvens heraf foreslås det, at efterlønsmodtagere betaler medlemsbidrag på lige fod med dagpengeberettigede medlemmer.